

Св. великомъжченикъ Теодоръ Тиронъ

(Денът му е на 2 мартъ. Празнува се още на първата събота отъ Великия постъ)

Било преди 1,600 години. То-
гава римските царе още из-
мъчвали християните. Въ градъ
Амасия, М. Азия, се е намиралъ
единъ младъ войникъ, на име
Теодоръ. Началникът на пол-
ка заповѣдалъ всички воиници
да принесатъ жертви на ези-
ческите богове. Теодоръ зая-
вилъ, че е християнинъ и нѣма
да принесе жертва на идолитъ.
Почнали да затварятъ въ тъм-
ница всички ония християни,
които не искали да изпълнятъ
заповѣдта на управителя. Тео-
дора оставили временно сво-
боденъ, като се надѣвали, че
ще се вразуми и покори на за-
повѣдта. Но той, безъ да се
бои отъ опасността, навсѣ-
кѫде славѣлъ истинския Богъ.

Една нощъ Теодоръ запа-
лилъ главния езически храмъ
въ гр. Амасия и билъ забеля-
занъ отъ нѣкои езичници, кои-
то съобщили на градоначал-
ника. Той повикалъ Теодора
да го сѫди. Последниятъ безъ
страхъ призналъ постѣжката
си и градоначалникътъ запо-
вѣдалъ да го биятъ, като го
заплашилъ съ още по-страшни
мъчения, ако не се подчини
на царската заповѣдь.

— Мѣжкитъ, съ които ме
заплашвашъ, не ме плашать,
защото съ менъ е Господъ
Иисусъ Христосъ. Когото ти-
не можешъ да видишъ съ тъ-
леснитѣ си очи . . .

Градоначалникътъ заповѣ-
далъ да затворятъ Теодора въ
тъмница, а вратата да заклю-
чатъ и запечататъ, защото ис-
калъ да го умъртви чрезъ
гладъ. Нощемъ, когато Теодоръ
се молѣлъ, явилъ му се Гос-
подъ Иисусъ Христосъ и му
казалъ:

— Дерзай, Теодоре, Азъ
съмъ съ тебе; макаръ и да нѣ-
машъ земна храна и питие, но
ти ще получишъ другъ, безъ-
краенъ, вѣченъ животъ съ
Мене на небето!

Зарадванъ отъ чудното ви-
дение, Теодоръ започналъ съ
грѣмки пѣсни да хвали и bla-
гославя Господа. Стражаритъ,
като чули пѣнието, прибли-
жили до прозореца на тъмни-
цата и видѣли, че около Тео-
дора има много юноши въ
бѣли дрехи, които пѣели заед-
но съ него, а при това печа-
тътъ и бравата на вратата били
цѣли. Поразени отъ ужасъ,
стражаритъ побѣрзали да съоб-
щатъ на градоначалника. Ко-
гато той дошълъ, сѫщо чулъ
пѣніе на нѣколко гласа; влѣ-
зълъ въ тъмницата, но намѣ-
рилъ само Теодора.

— Принеси жертва на идо-
литъ и ще получишъ голѣми
дарове и почести!

Теодоръ дигналъ очи къмъ
небето, прекръстилъ се и твър-
до отговорилъ: